Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти разширен състав)

29 януари 2025 година*

„Жалба за отмяна — Държавни помощи — Пощенски сектор — Вноска в капитала на Post Danmark — Решение, с което се установява, че не е налице държавна помощ — Вноски в капитала на PostNord — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар — Липса на лично засягане — Липса на съществено засягане на конкурентното положение — Недопустимост“

По дело T-334/22,

Danske Fragtmænd A/S, установено в Обихой (Дания), представлявано от L. Sandberg-Mørch, адвокат,

жалбоподател,

подпомагано от

UPS Europe NV/SA, установено в Брюксел (Белгия),

и

Dansk Avis Omdeling A/S, установено във Вейле (Дания),

представлявани от Sandberg-Mørch,

встъпили страни,

срещу

Европейска комисия, представлявана от J. Carpi Badía и L. Nicolae,

ответник,

подпомагана от

Кралство Дания, представлявано от C. Maertens, подпомагана от R. Holdgaard, адвокат,

от

* Език на производството: английски.

Кралство Швеция, представлявано от C. Meyer-Seitz, F.-L. Göransson, H. Eklinder и R. Shahsavan Eriksson,

и от

Post Danmark A/S, установено в Копенхаген (Дания),

PostNord Group AB, установено в Солна (Швеция),

представлявани от O. Koktvedgaard, адвокат,

встъпили страни,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти разширен състав),

състоящ се от: S. Papasavvas, председател, R. da Silva Passos (докладчик), N. Półtorak, I. Reine и T. Pynnä, съдии,

секретар: A. Marghelis, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 20 септември 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят, Danske Fragtmænd A/S, иска отмяна на Решение (ЕС) 2022/459 на Комисията от 10 септември 2021 година относно държавната помощ SA.49668 (2019/C) (ex 2017/FC) и SA.53403 (2019/C) (ex 2017/FC), предоставена от Дания и Швеция на PostNord AB и Post Danmark A/S (ОВ L 93, 2022 г., стр. 146, наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Обстоятелствата по спора

2 Жалбоподателят е учредено по датското право дружество, извършващо дейност на датския пазар на услуги за автомобилен превоз на стоки и за доставка на колетни пратки.

3 PostNord AB е дружество с основна дейност доставка на писма. То извършва дейност главно на пазарите на пощенски услуги в Швеция, Дания, Норвегия и Финландия. 40 % от дружествения капитал на PostNord AB е притежаван от Кралство Дания, а 60 % — от Кралство Швеция. Всяка от двете държави акционери притежава 50 % от правата на глас. PostNord е едноличен собственик на PostNord Group AB.

4 Post Danmark A/S е изцяло притежавано от PostNord Group дъщерно дружество, което извършва дейност на датския и чуждестранния пазар на пощенски услуги. След либерализацията на датския пощенски пазар през 2011 г. Post Danmark се конкурира с други пощенски оператори.

5 По-специално заради тенденцията към цифровизиране на кореспонденцията приходите на Post Danmark намаляват с 55 % за периода 2009—2019 г. От 2012 г. нататък дружеството генерира дефицити.

6 На 20 октомври 2017 г. Кралство Дания и Кралство Швеция сключват двустранно споразумение, озаглавено „Agreement between the Kingdom of Sweden and the Kingdom of Denmark regarding [PostNord]“ (наричано по-нататък „споразумението от октомври 2017 г.“). В него се описват редица мерки в полза на PostNord и Post Danmark, с които да се посрещнат предизвикателствата на цифровизацията в Дания и да се приложи новият производствен модел, разработен от съвета на директорите на PostNord. Съгласно това споразумение новият производствен модел е трябвало да се финансира по-специално чрез две вливания на капитал в PostNord от страна на Кралство Дания и Кралство Швеция и чрез вливане на собствени средства на PostNord Group в Post Danmark.

7 Кралство Дания и Кралство Швеция поотделно правят вливания на капитал в PostNord в размер съответно на 267 милиона шведски крони (SEK) (около 23,1 милиона евро) и на 400 милиона SEK (около 34,6 милиона евро), а PostNord Group влива капитал в Post Danmark в размер на 2,339 милиарда датски крони (DKK) (около 313,6 милиона евро) (наричани по-нататък заедно „споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал“).

8 На 27 ноември 2017 г., професионално сдружение, обединяващо учредени по датското право дружества с дейност в сектора на автомобилния превоз и логистиката в Дания (Brancheorganisation for den danske vejgodstransport — ITD), подава до Европейската комисия жалба, в която твърди, че с различни минали или бъдещи мерки датските и шведските власти са предоставили или ще предоставят неправомерни държавни помощи на Post Danmark. Сред тези мерки били споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал.

9 На 14 юни 2019 г. Комисията решава да започне във връзка със споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал официална процедура по разследване на основание член 108, параграф 2 ДФЕС.

10 На 10 септември 2021 г., след приключването на официалната процедура по разследване, Комисията приема обжалваното решение. В това решение Комисията заключава, че споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал представляват три отделни мерки, които трябва да се оценяват поотделно. Комисията приема, че с вливането на капитал от PostNord Group в Post Danmark не се предоставя предимство и следователно тази мярка не представлява държавна помощ. За сметка на това тя преценява, че вливанията на капитал от Кралство Дания и Кралство Швеция в PostNord представляват неправомерни и несъвместими с вътрешния пазар държавни помощи и разпорежда възстановяването им от PostNord.

Искания на страните

11 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди Комисията, Кралство Швеция и Кралство Дания да заплатят съдебните разноски.

12 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

13 Кралство Швеция и Кралство Дания молят Общия съд да отхвърли жалбата.

14 Post Danmark и PostNord Group молят Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

15 UPS Europe NV/SA моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

16 Dansk Avis Omdeling A/S не представя изявление при встъпване.

От правна страна

17 Комисията, подкрепена от Кралство Дания, Кралство Швеция, Post Danmark и PostNord Group, твърди, че жалбата е недопустима, тъй като жалбоподателят няма процесуална легитимация. Жалбоподателят по-специално не доказал, че положението му на пазара е било съществено засегнато от споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал.

18 Жалбоподателят поддържа, че е процесуално легитимиран. Споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал съществено засегнали конкурентното му положение на пазара на пощенски услуги в Дания и скандинавските страни. Те съответно позволили на Post Danmark да прилага „дъмпингови цени под конкурентното равнище“. Жалбоподателят твърди, че поради тези вливания на капитал е загубил значителен брой клиенти, а това довело до намаляване на пазарния му дял с 30 %, което той доказал.

19 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС всяко физическо или юридическо лице може да подаде жалба, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея, срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение.

20 В случая, първо, от член 7 от обжалваното решение е видно, че негови единствени адресати са Кралство Дания и Кралство Швеция, но не и жалбоподателят. Следователно настоящата жалба не може да се обяви за допустима на основание на член 263, четвърта алинея, първо предложение ДФЕС.

21 Второ, споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал са индивидуални мерки. Обжалваното решение съответно не може да се квалифицира като подзаконов акт по смисъла на член 263, четвърта алинея, трето предложение ДФЕС (вж. в този смисъл определение от 10 октомври 2017 г., Greenpeace Energy/Комисия, C-640/16 P, непубликувано, EU:C:2017:752, т. 26, и решение от 3 декември 2014 г., Castelnou Energía/Комисия, T-57/11, EU:T:2014:1021, т. 23). Следователно настоящата жалба не може да се обяви за допустима на това основание.

22 Настоящата жалба за отмяна съответно е допустима само ако съгласно член 263, четвърта алинея, второ предложение ДФЕС жалбоподателят е пряко и лично засегнат от обжалваното решение, като тези две условия са кумулативни.

23 В случая Общият съд счита за целесъобразно първо да провери изпълнено ли е условието „лично засягане“.

24 Съгласно постоянната съдебна практика субектите, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати, само ако решението се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на решението (вж. решение от 22 ноември 2007 г., Sniace/Комисия, C-260/05 P, EU:C:2007:700, т. 53 и цитираната съдебна практика).

25 Що се отнася по-конкретно до областта на държавните помощи, жалбоподателят, който оспорва правилността на решение за преценка на помощ, прието след провеждане на официалната процедура по разследване, трябва да докаже особен статут по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 24 от настоящото решение. Такъв статут е налице по-конкретно когато положението на жалбоподателя на съответния пазар е съществено засегнато от помощта, предмет на разглежданото решение (вж. решение от 15 юли 2021 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, C-453/19 P, EU:C:2021:608, т. 37 и цитираната съдебна практика).

26 Констатацията за съществено засягане на конкурентното положение на жалбоподателя на дадения пазар произтича не от задълбочен анализ на различните отношения на конкуренция на този пазар, позволяващ с точност да се установи степента на засягането на конкурентното му положение, а поначало от констатация prima facie, че мярката, до която се отнася решението на Комисията, води до съществено засягане на това положение (решение от 15 юли 2021 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, C-453/19 P, EU:C:2021:608, т. 58).

27 Следователно това условие може да се изпълни, когато жалбоподателят представи доказателства, от които да е видно, че разглежданата мярка може да засегне съществено неговото положение на съответния пазар (вж. решение от 15 юли 2021 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, C-453/19 P, EU:C:2021:608, т. 59 и цитираната съдебна практика).

28 Що се отнася до установяването на съществено засягане на положението на пазара, следва да се припомни, от една страна, че само по себе си обстоятелството, че даден акт може да окаже определено влияние върху съществуващите конкурентни отношения на този пазар и че съответното предприятие се е намирало в някаква конкурентна връзка с ползващото се от този акт лице, при всички случаи не е достатъчно, за да може това предприятие да се счита за лично засегнато от акта. Ето защо едно предприятие не може да се позовава единствено на качеството си на конкурент на предприятието получател (вж. решение от 15 юли 2021 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, C-453/19 P, EU:C:2021:608, т. 60 и цитираната съдебна практика).

29 Следва да се припомни, от една страна, че доказването на съществена вреда за пазарното положение на даден конкурент не може да се ограничи до наличието на някои фактори, които са показателни за спад в търговските или финансовите резултати на жалбоподателя, като значително намаляване на оборота, финансови загуби, които не са пренебрежими, или пък значително намаляване на пазарните дялове вследствие на предоставянето на въпросната помощ. Предоставянето на държавна помощ може също така да нанесе вреда на конкурентното положение на даден оператор по друг начин, по-специално като доведе до пропусната печалба или по-неблагоприятно развитие от това, което би настъпило при липсата на такава помощ (вж. решение от 15 юли 2021 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, C-453/19 P, EU:C:2021:608, т. 61 и цитираната съдебна практика).

30 Именно в светлината на тези принципи следва да се провери дали жалбоподателят, който носи тежестта на доказване, както бе припомнено в точка 27 по-горе, е доказал, че е лично засегнат от обжалваното решение.

31 За целите на преценката дали жалбоподателят е доказал, че е лично засегнат от обжалваното решение, следва да се отбележи, че според него, от една страна, всички споменати в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал в Post Danmark са извършени на 20 октомври 2017 г., и от друга страна, той се намира в конкурентни отношения с Post Danmark.

32 При това положение, на първо място, що се отнася до ролята на жалбоподателя в административното производство пред Комисията, жалбоподателят основателно поддържа, че е имал дейна роля. Всъщност жалбоподателят е представил като заинтересована страна становище в рамките на официалната процедура по разследване. Същевременно само от участието на жалбоподателя в административното производство не може да се заключи, че той е лично засегнат от обжалваното решение, дори участието му в това административно производство да е било важно (вж. в този смисъл решение от 12 април 2019 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, T-492/15, EU:T:2019:252, т. 143 и цитираната съдебна практика).

33 На второ място, що се отнася до съществеността на засягането на положението му на пазара, както бе посочено в точка 18 по-горе, жалбоподателят твърди, че е загубил значителен брой клиенти и около 30 % пазарен дял поради „дъмпинговите цени под конкурентното равнище“, прилагани от Post Danmark благодарение на споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал. В репликата жалбоподателят поддържа също, че спорните вливания на капитал са предизвикали промяна в поведението на клиентите, доколкото те се отказали от неговите услуги. Жалбоподателят съответно твърди, че преди въпросните вливания на капитал е загубил клиенти за сметка на различни конкуренти, докато след тези вливания е загубил клиенти почти само за сметка на Post Danmark.

34 В подкрепа на доводите си жалбоподателят представя три списъка с клиенти, които между януари 2016 г. и ноември 2021 г. са го напуснали и са се пренасочили към PostNord. Според него, пренасочвайки се към PostNord, тези клиенти са ползвали, по-специално, предлаганите от Post Danmark услуги. По-конкретно, първият списък обхваща периода от януари 2016 г. до октомври 2018 г. Вторият списък, който отчасти се припокрива с първия, обхваща периода от януари 2018 г. до юни 2019 г. Накрая, третият списък обхваща периода от октомври 2019 г. до ноември 2021 г. (наричани по-нататък „списъците на евентуално загубените за сметка на PostNord клиенти“).

35 В това отношение, първо, следва да се констатира, че твърдението на жалбоподателя за загуба на около 30 % пазарен дял трябва да се отхвърли, тъй като в негова подкрепа няма дори начало на доказателство.

36 Второ, що се отнася до доводите в репликата, които жалбоподателят развива в подкрепа на твърдението си за промяна в поведението на клиентите, доколкото същите се отказали от услугите му, следва да се отбележи, че жалбоподателят се позовава на списъците на евентуално загубените за сметка на PostNord клиенти. В първия от тези списъци, който отчасти обхваща периода преди спорните мерки, се посочват няколко предприятия, към които според жалбоподателя са се обърнали бившите му клиенти, докато в другите два списъка се посочва само PostNord.

37 В отговор на процесуално-организационно действие и в съдебното заседание обаче жалбоподателят признава, че и посочените в първия списък клиенти е загубил за сметка на PostNord, включително свързваните с други конкурентни предприятия, тъй като в действителност тези други предприятия са били подизпълнители на PostNord.

38 Следователно предвид доводите на жалбоподателя списъците на евентуално загубените за сметка на PostNord клиенти трябва да се разбират като посочващи клиентите, напуснали жалбоподателя и пренасочили се изключително към PostNord или към негови подизпълнители. С оглед на тези доводи съответно няма как да се приеме, че въпросните списъци свидетелстват за промяна в поведението на тези клиенти вследствие на спорните мерки.

39 От това следва, че при липсата на други доказателства в подкрепа на довода на жалбоподателя, че преди вземането на спорните мерки е загубил клиенти за сметка на няколко конкуренти, докато след вземането на тези мерки е загубил клиенти изключително за сметка на PostNord, и по-конкретно на Post Danmark — предполагаемият бенефициер по тези мерки, този довод следва да се отхвърли, без да е необходимо произнасяне по допустимостта му, оспорвана от Комисията.

40 Трето, що се отнася до довода на жалбоподателя, че поради споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал е загубил значителен брой клиенти за сметка на PostNord, следва да се отбележи следното.

41 Ако се допусне, че списъците на евентуално загубените за сметка на PostNord клиенти са достатъчни, за да се установи вероятно наличие на съществено засягане на конкурентното положение на жалбоподателя по смисъла на припомнената в точка 26 по-горе съдебната практика, следва да се прецени дали жалбоподателят е успял да докаже, че това

съществено засягане на конкурентното му положение може да се дължи на споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал — обстоятелство, което е в негова тежест да докаже.

42 Дори обаче да се приеме, че в списъците на евентуално загубените за сметка на PostNord клиенти, от една страна, правилно е посочил клиентите, които са го напуснали, за да се пренасочат към PostNord, и от друга страна, правилно е преценил, че те по-специално ползват услугите, предлагани от Post Danmark, предполагаемият бенефициер по спорните мерки, жалбоподателят не доказва надлежно, че може да съществува взаимовръзка между твърдяната загуба на клиенти за сметка на PostNord и споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал.

43 Всъщност, най-напред, от представените от жалбоподателя данни е видно, че за сметка на PostNord той е загубил 22 клиенти през 2016 г., 26 клиенти през 2017 г., 19 клиенти през 2018 г., 21 клиенти през 2019 г., 13 клиенти през 2020 г. и 14 клиенти през 2021 г. При това положение може да се констатира, че въпреки спорните мерки твърдяната от жалбоподателя загуба на клиентела е била относително стабилна между 2016 г. и 2019 г. От 2018 г. нататък твърдяната от жалбоподателя загуба на клиентела за сметка на PostNord е дори по-малка от отчетената през 2016 г. При липсата на други обяснения, които по-специално да поставят в контекст предоставените цифрови данни, следва да се приеме, че с тези данни жалбоподателят не е доказал наличието на вероятна причинно-следствена връзка между твърдяната загуба на клиентела и спорните мерки.

44 По-нататък следва да се констатира, че жалбоподателят не представя нищо, което да е начало на доказателство в подкрепа на довода му, че твърдяната загуба на клиенти се дължи по-конкретно на дъмпинговите цени или на по-ниските от тези на конкуренцията цени, които Post Danmark прилагало благодарение на споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал.

45 Всъщност, от една страна, в съдебното заседание жалбоподателят действително посочва, че е подал оплакване до датското правителство за прилаганите от Post Danmark цени, но същевременно не представя доказателства за подаването на такова оплакване. Не представя и решение, констатиращо, че Post Danmark прилага дъмпингови цени, нито дори документ, от който да личи наличието на такава практика.

46 От друга страна, що се отнася до довода на жалбоподателя, че фактът, че PostNord е поело загубените от него клиенти, сам по себе си доказвал прилагането на дъмпингови цени или на по-ниски от тези на конкуренцията цени, достатъчно е да се припомни, че както бе отбелязано в точка 43 по-горе, загубата на клиенти, която жалбоподателят твърди, че търпи за сметка на PostNord, е относително стабилна преди и след споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал.

47 Освен това трябва да се отхвърли и доводът на жалбоподателя, че загубата на голям брой клиенти за сметка на PostNord била достатъчна, за да се установи причинно-следствената връзка между тази загуба на клиентела и споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал. В подкрепа на този довод жалбоподателят се позовава на решение от 12 декември 2006 г., Asociación de Estaciones de Servicio de Madrid и Federación Catalana de Estaciones de Servicio/Комисия (T-146/03, непубликувано, EU:T:2006:386). В това решение Общият съд без съмнение е допуснал наличието на засягане на конкурентното положение на членовете на сдруженията жалбоподатели на единственото основание, че

един от тези членове е посочил за 52 от своите бензиностанции загуба на клиенти, които след влизането в сила на съответните мерки са се снабдявали от бенефициерите по тези мерки. Същевременно, от една страна, от това решение не личи броят загубени клиенти за сметка на бенефициери по спорните мерки да е относително сходен преди и след вземането на тези мерки, както е в настоящия случай. От друга страна, в по-скорошни съдебни актове, при все че жалбоподателят твърди загуба на клиенти за сметка на бенефициера по съответната мярка, Общият съд констатира, че той не е дал никаква информация, въз основа на която да се заключи, че въпросната загуба е резултат от тази мярка (решение от 12 юни 2014 г., Sarc/Комисия, T-488/11, непубликувано, EU:T:2014:497, т. 54, определение от 11 април 2018 г., Abes/Комисия, T-813/16, непубликувано, EU:T:2018:189, т. 59, и определение от 17 май 2019 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, T-764/15, непубликувано, EU:T:2019:349, т. 134). Затова с оглед на тези по-скорошни съдебни актове следва да се приеме, че загубата на клиенти за сметка на PostNord сама по себе си не е достатъчна, за да се установи евентуална взаимовръзка между нея и споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал.

48 Освен това следва да се отбележи, че твърдяната загуба на клиентела би могла да се дължи на други фактори, настъпили през 2018 г. Всъщност от вътрешния документ на жалбоподателя „Management Report/Annual Report 2019“, представен от Post Danmark и PostNord Group, е видно, че претърпяната от жалбоподателя през 2018 г. загуба на клиенти би могла да се обясни с два фактора, а именно въвеждането от негова страна на допълнителна такса за капацитет и незадоволителното качество на доставката на колетни пратки. Без съмнение жалбоподателят, от една страна, поставя под съмнение релевантността на този вътрешен документ, а от друга страна, посочва, че през 2019 г. качеството на доставката на колетни пратки се е подобрило. Жалбоподателят обаче не оспорва нито това, че е въвел допълнителна такса за капацитет, нито това, че качеството на услугите му по доставка на колетни пратки през 2018 г. е незадоволително — фактори, споменати в собствения му вътрешен документ.

49 При това положение, щом като фактори, различни от споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал, могат да обяснят твърдяната загуба на клиенти, жалбоподателят, който носи тежестта на доказване, припомнена в точка 27 по-горе, е трябвало да представи доказателства, въз основа на които по-специално да се установи, че въпреки тези други фактори, посочени в точка 48 по-горе, съществената засягане на конкурентното му положение може да се дължи на въпросните вливания на капитал. Трябва обаче да се отбележи, че жалбоподателят не представя такива доказателства.

50 Накрая, в съдебното заседание Post Danmark и PostNord Group посочват, че отчетеното от жалбоподателя намаление на оборота между 2018 г. и 2019 г. е под 3 %, което не отразява твърдяната загуба на 30 % пазарен дял вследствие на спорните мерки. Жалбоподателят не оспорва, че между 2018 г. и 2019 г. оборотът му е спаднал с по-малко от 3 %. Това число впрочем е видно от документа, озаглавен „Annual Report 2019“, който самият той е представил в хода на производството. Фактът, че въпреки спорните мерки жалбоподателят реализира относително постоянен оборот през съответния период, сочи, че тези мерки не може съществено да са засегнали положението му на съответния пазар.

51 Затова, дори да се предположи, че през октомври 2017 г. Post Danmark е получило споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал и че се е конкурирало с жалбоподателя на пазара на пощенски услуги в Дания и в скандинавските страни, жалбоподателят не е доказал, че конкурентното му положение е можело да бъде

съществено засегнато поради споменатите в споразумението от октомври 2017 г. вливания на капитал. От това следва, че той не е доказал, както изисква съдебната практика, че е лично засегнат от обжалваното решение.

52 С оглед на изложеното по-горе и без да е необходимо произнасяне по евентуалното пряко засягане на жалбоподателя, жалбата следва да бъде отхвърлена като недопустима поради липсата на процесуална легитимация на жалбоподателя.

По съдебните разноски

53 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като е загубил делото, жалбоподателят следва да бъде осъден да понесе направените от него съдебни разноски и тези на Комисията, Post Danmark и PostNord Group в съответствие с техните искания.

54 Освен това съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Кралство Дания и Кралство Швеция съответно следва да понесат направените от тях съдебни разноски.

55 Накрая, съгласно член 138, параграф 3 от Процедурния правилник Общият съд може да постанови встъпила страна, различна от посочените в параграфи 1 и 2 от този член, да понесе направените от нея разноски. В случая следва да се постанови, че UPS Europe и Dansk Avis Omdeling, встъпили в подкрепа на исканията на жалбоподателя, ще понесат направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти разширен състав)

реши:

1) **Отхвърля жалбата като недопустима.**

2) **Danske Fragtmænd A/S понася направените от него съдебни разноски и тези на Европейската комисия, Post Danmark A/S и PostNord Group AB.**

3) **Кралство Дания, Кралство Швеция, UPS Europe NV/SA и Dansk Avis Omdeling A/S понасят направените от тях съдебни разноски.**

Papasavvas da Silva Passos Półtorak

Reine Pynnä

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 29 януари 2025 година.

Подписи